

Investigating the Effectiveness of Transcranial Direct Current Stimulation of the Brain on Working Memory and Attention in Children with Attention-Deficit/Hyperactivity Disorder

Hosseini SS¹, Saeidmanesh M^{2,3}, Gholamali Lavasani M^{2,4}

Author Address

1. PhD Student of General Psychology, Department of Psychology, Tonekabon Branch, Islamic Azad University, Tonekabon, Iran;
2. Associate Professor, Department of Psychology, Tonekabon Branch, Islamic Azad University, Tonakabon, Iran;
3. Associate Professor, Department of Psychology, Science and Arts University, Yazd, Iran;
4. Associate Professor, Department of Psychology, University of Tehran, Tehran, Iran.

*Corresponding Author E-mail: M.saeidmanesh@yahoo.com

Received: 2023 June 10; Accepted: 2023 July 23

Abstract

Background & Objectives: Attention-deficit/hyperactivity disorder (ADHD) is a neurodevelopmental disorder associated with certain types of behavioral and neurological problems. Working memory deficits are present in most children with ADHD. Working memory refers to the active, top-down manipulation of information in short-term memory. Attention deficit is one of the symptoms associated with ADHD. Attention is conscious concentration on a phenomenon to the exclusion of other stimuli. Until now, various drug and non-drug treatments could not introduce a golden standard of treatment in ADHD children. Considering the high prevalence of ADHD children and their many neurological and behavioral problems, which can endanger their future both academically and professionally, new and diverse treatment techniques are needed to help them. Therefore, this study aimed to investigate the effectiveness of transcranial direct current brain stimulation on working memory and attention in children with ADHD.

Methods: This quasi-experimental study employed a pretest-posttest design with a control group. Among children aged 6 to 9 years with symptoms of ADHD referred to psychology and psychiatry clinics in Yazd City, Iran, 30 qualified volunteers were randomly chosen and included in the study. Then, 15 were randomly assigned to the intervention group and 15 people in the control group. The inclusion criteria were as follows: having ADHD with a psychiatrist's approval, age range of 6 to 9 years, not using other treatment methods such as behavioral therapy and drug therapy, and lacking motivation of the child's family to participate in the research. In both groups, in the pretest and posttest stages, the variable of working memory was evaluated with the Working Memory Test (Damin & Carpenter, 1980), and the variable of attention was assessed using the Test of Everyday Attention (Robertson et al., 1996). Data analysis was done using covariance analysis in SPSS 17. The significance level of the tests was set at 0.05.

Results: Data analysis showed that the mean scores of active memory and attention tests in children with ADHD in the intervention group and after treatment increased significantly compared to the control group ($p<0.001$). Based on the effect size results, 58% of the difference between the intervention group and the control group in the variable of working memory was due to the transcranial direct current stimulation of the brain. This amount for the attention intensity variable was 54%.

Conclusion: The results of the present study showed that transcranial direct current stimulation of the brain could be used as a complementary therapy to improve working memory and attention in children with attention-deficit/hyperactivity disorder.

Keywords: Transcranial direct current stimulation, Working memory, Attention, Attention-deficit/hyperactivity disorder.

بررسی اثربخشی تحریک الکتریکی فراجمجمه‌ای مغز بر حافظه فعال و توجه کودکان دارای اختلال نقص توجه/بیشفعالی

سیده‌صحراء حسینی^۱، *محسن سعیدمنش^۲، مسعود غلامعلی لواسانی^{۲و۳}

توضیحات نویسنده‌گان

۱. دانشجوی دکتری روانشناسی موسی گورو روانشناسی، واحد تکابن، دانشگاه آزاد اسلامی، تکابن، ایران؛

۲. دانشیار، گروه روانشناسی، واحد تکابن، دانشگاه آزاد اسلامی، تکابن، ایران؛

۳. دانشیار، گروه روانشناسی، واحد تکابن، دانشگاه آزاد اسلامی، تکابن، ایران؛

۴. دانشیار، گروه روانشناسی، دانشگاه علم و فرهنگ، تهران، ایران؛

*رایانه نویسنده مسئول: M.saeidmanesh@yahoo.com

تاریخ دریافت: ۱۴۰۲ خرداد ۱۴۰۰؛ تاریخ پذیرش: ۱ مرداد ۱۴۰۲

چکیده

زمینه و هدف: اختلال نقص توجه/بیشفعالی، اختلالی عصبی‌رشدی به‌شمار می‌رود که با انواع خاصی از مشکلات رفتاری و نورولوژیک همراه است. پژوهش حاضر باهدف بررسی اثربخشی تحریک الکتریکی فراجمجمه‌ای مغز بر حافظه فعال و توجه کودکان دارای اختلال نقص توجه/بیشفعالی انجام شد.

روش پژوهشی: روش مطالعه از نوع نیمه‌آزمایشی با طرح پیش‌آزمون و پس‌آزمون همراه با گروه گواه بود. از بین کودکان ۶ تا ۹ سال دارای عالم اختلال نقص توجه/بیشفعالی مراجعه کننده به کلینیک‌های روانپزشکی شهر یزد، سی نفر داوطلب واجد شرایط به‌شکل تصادفی ساده وارد مطالعه شدند. سپس به‌طور گامارش تصادفی پانزده نفر در گروه مداخله و پانزده نفر در گروه گواه قرار گرفتند. در هر دو گروه در مراحل پیش‌آزمون و پس‌آزمون، متغیر حافظه فعال با آزمون حافظه فعال (دانیمن و کارپتر، ۱۹۸۰) و متغیر توجه با آزمون توجه روزمره (رابرتسون و همکاران، ۱۹۹۶) ارزیابی شد. تحلیل داده‌ها در نرمافزار SPSS نسخه ۱۷ با استفاده از آزمون تحلیل کوواریانس صورت پذیرفت.

سطح معناداری آزمون‌ها ۵/۰ بود.

یافته‌ها: نتایج نشان داد، میانگین نمرات آزمون‌های حافظه فعال و توجه در کودکان دارای اختلال نقص توجه/بیشفعالی در گروه مداخله بعد از دریافت درمان در مقایسه با گروه گواه، به‌طور معناداری افزایش پیدا کرد ($10.0 > 5.8$). براساس نتایج مربوط به اندازه اثر، ۵۸ درصد از تفاوت بین گروه مداخله و گروه گواه در متغیر حافظه فعال ناشی از اجرای تحریک الکتریکی مغز بود؛ این میزان برای متغیر شدت توجه ۵۴ درصد بود.

نتیجه‌گیری: نتایج پژوهش مشخص کرد، از تحریک الکتریکی مستقیم فراجمجمه‌ای مغز می‌توان به عنوان درمانی مکمل برای بهبود حافظه فعال و توجه در کودکان دارای اختلال نقص توجه/بیشفعالی استفاده کرد.

کلیدواژه‌ها: تحریک الکتریکی مستقیم فراجمجمه‌ای مغز، حافظه فعال، توجه، اختلال نقص توجه/بیشفعالی.

۱ مقدمه

توجه هستند؛ این موضوع ریشه در عملکردهای شناختی^۷ سطح بالاتری دارد که برای رفتارهای هدفمند بزرگسالان بالغ ضروری هستند و به اصطلاح عملکردهای اجرایی^۸ نامیده می‌شوند. هدایت عملکردهای اجرایی توسط شبکه‌های فرونتو-استریاتو-پاریتال^۹ و فرونتو-مخچه^{۱۰} صورت می‌گیرد. نقایص اصلی در عملکردهای اجرایی شامل مهار حرکتی^{۱۱}، حافظه فعال، توجه پایدار^{۱۲}، تغییرپذیری پاسخ^{۱۳} و انعطاف شناختی^{۱۴} است (۸).

مداخلات غیردارویی نیز برای بهبود عملکرد شناختی در اختلال نقص توجه/بیش فعالی بررسی شده است. شارما و همکاران دریافتند، مکمل‌های غذایی با مواد معدنی و امگا^{۱۵} منجر به بهبود جزئی در علائم رفتاری اختلال نقص توجه/بیش فعالی و بی ثباتی عاطفی می‌شود. همچنین بیان کردند، تمرینات مبتنی بر مدیتیشن مانند یوگا و ذهن‌آگاهی^{۱۶} معمولاً در بیماران مبتلا به اختلال نقص توجه/بیش فعالی انجام می‌گیرد. مشخص شد، یوگا فعالیت سیستم عصبی خودنمختار را تعديل می‌کند و تحریک کننده فعالیت پاراسمپاتیک است و درنتیجه باعث بهبود اضطراب و خلقوخو می‌شود؛ به علاوه رفتار تکانشی^{۱۷} را کاهش می‌دهد (۹). امروزه تحریک الکتریکی فراجمجمهای مغز (tDCS)^{۱۸} در درمان اختلالات نورولوژیک مدنظر قرار گرفته است. تحریک الکتریکی فراجمجمهای مغز، یک تکنیک تحریک مغزی غیرتهاجمی و بدون درد و تحمل پذیر به شمار می‌رود که در دهه گذشته محبوبیت فزاینده‌ای در تحقیقات علوم اعصاب انسانی در جمعیت‌های سالم و بالینی به دست آورد. تحریک الکتریکی فراجمجمهای مغز، جریان مستقیم ضعیف اعمال شده به پوست سر را القا می‌کند که تحریک پذیری قشر مغز را با جابه‌جایی پتانسیل غشاء استراحت^{۱۹} تعديل می‌کند و می‌تواند تغییرات حاد و نوروپلاستیک تحریک پذیری قشر را در سطح ماقروسکوپی القا سازد (۱۰). کاربرد آن در جمعیت‌های با اختلال رشدی عصبی، به ویژه اختلال نقص توجه/بیش فعالی، در سال‌های اخیر مدنظر قرار گرفته است (۱۱، ۱۲). نجاتی و همکاران در مطالعه‌ای متقاطع و دوسوکور همراه با گروه گواه، تحریک تک‌جلسه‌ای را در پانزده نوجوان مبتلا به اختلال نقص توجه/بیش فعالی، روی قشر پیش‌پیشانی پشتی جانبی^{۲۰} اعمال کردند که موجب بهبود زمان واکنش در آزمون حافظه فعال شد؛ ولی بر دقت افراد تأثیری نداشت (۱۳). پرهن-کریستنس و همکاران در یک مطالعه متقاطع دوسوکور، کنترل شده با شم^{۲۱} نشان دادند، تحریک الکتریکی فراجمجمهای مغز آن‌دی بر قشر پیش‌پیشانی پشتی جانبی چپ و راست، در مقایسه با شم، حافظه بیانی را در دوازده کودک با اختلال نقص توجه/بیش فعالی بهبود بخشید (۱۴).

تاکنون درمان‌های مختلف دارویی و غیردارویی نتوانسته‌اند یک

اختلال نقص توجه/بیش فعالی^۱ در ویرایش پنجم راهنمای تشخیصی و آماری اختلالات روانی^۲، به عنوان اختلال رشد عصبی طبقه‌بندی شده است و علائم آن از همان سال‌های پیش دبستانی آشکار می‌شود. انواع آن شامل عمدتاً بیش فعال/تکانشی، عمدتاً بی توجه و ترکیبی از آن، سه نوع اصلی اختلال نقص توجه/بیش فعالی است (۱)؛ به طور کلی این اختلال در کودکان سن مدرسه تشخیص داده می‌شود؛ با این حال، اکثر والدین کودکانی که برای ارزیابی علائم اختلال نقص توجه/بیش فعالی مراجعه می‌کنند، شروع علائم را در سن چهارسالگی یا زودتر گزارش می‌دهند (۲). رشد غیرعادی قشر مغز در کودکان مبتلا به اختلال نقص توجه/بیش فعالی در اوایل سال‌های پیش دبستانی مشاهده شده است (۳). شیوع تخمینی تشخیص اختلال نقص توجه/بیش فعالی گزارش شده توسط والدین در سال ۲۰۱۶ در کودکان پیش دبستانی ۲/۴ درصد بود که به ۹/۶ درصد در کودکان مدرسه‌ای (۱۱ تا ۱۶ سال) و ۱۳/۶ درصد در نوجوانان (۱۲ تا ۱۷ سال) افزایش یافت (۴). اختلال مذکور در مردان در مقایسه با زنان بیشتر تأثیر می‌گذارد. این اختلال عمیقاً پیشرفت تحصیلی، رفاه و تعاملات اجتماعی کودکان را تحت تأثیر قرار می‌دهد و درنتیجه هزینه‌های زیادی برای افراد و نیز برای جامعه به همراه دارد (۵).

اختلالات حافظه فعال^۳ در اکثر کودکان مبتلا به اختلال نقص توجه/بیش فعالی وجود دارد. حافظه فعال به دست کاری فعال و از بالا به پایین اطلاعاتی اشاره می‌کند که در حافظه کوتاه‌مدت^۴ نگهداری می‌شود؛ به علاوه شامل عملکردهای به هم پیوسته قشر جلوی پیشانی میانی‌جانبی^۵ است که رفتار را از طریق به روزرسانی و پردازش دوگانه و دست کاری زمانی/متوالی درونی هدایت می‌کند. نقایص حافظه فعال در اختلال نقص توجه/بیش فعالی به خوبی ثابت شده است (۶). اروین و همکاران گزارش کردند که براساس شواهد تجربی و طولی، نمایش رفتاری فوتیبی اختلال نقص توجه/بیش فعالی احتمالاً حداقل تاحدی ناشی از نقص در حافظه فعال است. ارتباط بین اختلالات حافظه فعال و پیامدهای تحصیلی در اختلال نقص توجه/بیش فعالی به طور درخور توجهی مدنظر قرار گرفته است؛ همچنین شواهد علیّی بین حافظه فعال و مشکلات تحصیلی کودکان با اختلال نقص توجه/بیش فعالی وجود دارد. علاوه بر نتایج تحصیلی، شواهد نشان داده است که اختلالات حافظه فعال در اختلال نقص توجه/بیش فعالی، مشکلات اجتماعی را پیش‌بینی می‌کند (۷).

نقص توجه^۶ یکی از علائم همراه با اختلال نقص توجه/بیش فعالی است. توجه شامل تمرکز آگاهانه بر یک پدیده به استثنای محرك‌های دیگر است. بیماران با اختلال نقص توجه/بیش فعالی دارای نقص در

¹¹. Motor inhibition

¹². Sustained attention

¹³. Response variability

¹⁴. Cognitive flexibility

¹⁵. Mindfulness

¹⁶. Impulsive behavior

¹⁷. Transcranial Direct Current Stimulation

¹⁸. Resting membrane potential

¹⁹. Dorsolateral prefrontal cortex (DLPFC)

²⁰. Sham

¹. Attention-Deficit/Hyperactivity Disorder (ADHD)

². The Diagnostic and Statistical Manual of Mental Disorders, Fifth Edition (DSM-5)

³. Working memory

⁴. Short-term memory

⁵. Mid-lateral prefrontal cortex

⁶. Attention

⁷. Cognitive functions

⁸. Executive functions

⁹. Fronto-striato-parietal

¹⁰. Fronto-cerebellar

دو الکترود آند و کاتد با مساحت ۳۵ سانتی متر مربع است. الکترودها در پدی آغشته به سالین قرار گرفتند تا رسانش الکتریکی صورت پذیرد و بتوانند جریان الکتریکی را به جمجمه منتقل کنند.

آزمون حافظه فعال^۱ (دانیمن و کارپیتر، ۱۹۸۰): آزمون سنجش طرفیت حافظه فعال (آزمون بازه خواندن)^۲ برای سنجش طرفیت حافظه فعال توسط دانیمن و کارپیتر در سال ۱۹۸۰ ساخته شد (۱۵). آزمون مذکور ۲۷ جمله دارد که در شش بخش، از بخش دوجمله‌ای تا بخش هفت جمله‌ای طبقه‌بندی شده است. ویژگی اصلی این آزمون، سنجش هم‌زمان دو بخش حافظه فعال (پردازش و اندوزش) در ضمن انجام فعالیتی ذهنی است. در این آزمون از آزمودنی‌ها خواسته می‌شود در هر مرحله به رشته‌ای از جملات مختلف و نسبتاً دشوار خوانده شده برای آن‌ها، بادقت گوش کنند. سپس دو کار ذهنی (پردازش و اندوزش) را به طور هم‌زمان و به ترتیب زیر انجام دهند: الف. معنا و مفهوم جملات بیان شده را به درستی تشخیص دهند؛ ب. آخرین کلمه بیان شده در جملات را به خاطر بسپارند؛ البته این آزمون به شکل‌های دیگر نیز اجرا می‌شود. آزمودنی‌ها، در تمام مراحل آزمون، حاصل فعالیت ذهنی خود را در پاسخ‌نامه ویژه‌ای که در اختیار آن‌ها قرار می‌گیرد، منعکس می‌سازند؛ برای نمونه، آزمودنی‌ها در مرحله اول به بخش دوجمله‌ای بادقت توجه و گوش می‌کنند و تنها پس از خاتمه قرائت دو جمله، اقدام به زدن علامت و نوشتن آخرین کلمه می‌کنند. پس از اتمام این مرحله نوبت به بخش سه‌جمله‌ای می‌رسد. در این مرحله نیز آزمودنی‌ها بادقت جملات، اقدام به پاسخ‌نامه ویژه‌ای که در انتام قرائت به سه‌جمله‌ای می‌شود گوش می‌دهند و پس از اتمام قرائت جملات، اقدام به پاسخ‌گویی می‌کنند. به همین ترتیب این روند تا مرحله پایانی، یعنی مرحله ششم (بخش هفت جمله‌ای) ادامه می‌یابد. بدینهی است، به موازات افزایش تعداد جملات در هر جمله زمان بیشتری به این امر اختصاص داده می‌شود. در این آزمون ارزش همه جملات واحد است و به هر پاسخ درست یک نمره تعلق می‌گیرد و به پاسخ‌های غلط یا سفید نمره‌ای داده نمی‌شود؛ بنابراین هر آزمودنی براساس موفقیت در هر جمله، دو نمره می‌گیرد؛ یکی نمره پردازش که در مقابل تشخیص درستی جملات قرائت شده کسب می‌کند و دیگری نمره اندوزش که بهدلیل درست نوشتن آخرین کلمه‌ای که شنیده است. درمجموع، چون تعداد جملات این آزمون ۲۷ و ارزش سؤال‌ها یکسان است، دامنه نمره هر آزمودنی در پردازش و نیز در اندوزش از نمره ۲۷ محاسبه می‌شود. نمره حافظه فعال هر آزمودنی نیز از میانگین مجموع دو نمره (پردازش و اندوزش) به دست می‌آید که به صورت درصد نوشته می‌شود (۱۵). دانیمن و کارپیتر ضریب همبستگی آزمون را ۰/۸۸ و پایایی آزمون خود را ۰/۸۸، اعلام کردند (۱۵). مجتبی‌زاده و همکاران، پایایی آزمون را در تحقیق خود روی دانش‌آموزان سال سوم متوسطه شهر زنجان از طریق کودرریچاردسون ۰/۸۷ به دست آوردند (۱۶). اسدزاده نیز پایایی آزمون را از طریق دونیمه کردن ۰/۸۵ محاسبه کرد (به نقل از ۱۶). آزمون توجه روزمره^۳ (رابرتسون و همکاران، ۱۹۹۶): به منظور ارزیابی اختصاصی توجه، رابرتسون و همکارانش در سال‌های ۱۹۹۴ تا ۱۹۹۶ آزمون توجه را برای بزرگسالان طراحی کردند (۱۷).

استاندارد طلایی درمان را در کودکان با اختلال نقص توجه/بیش فعالی معرفی کنند. با توجه به شیوع فراوان کودکان با اختلال نقص توجه/بیش فعالی و به علت مشکلات متعدد نورولوژیک و رفتاری آن‌ها که آینده ایشان را چه از نظر تحصیلی و چه از لحاظ شغلی دچار مخاطره زیادی می‌کند، نیاز به کاربرد تکنیک‌های درمانی جدید و متنوع برای کمک به این مشکل بیش از پیش احساس می‌شود تا بتواند مشکلات رفتاری و نیز مشکلات نورولوژیک آن‌ها را درمان کند. از طرفی دیگر، در روش درمانی تحریک مستقیم الکتریکی فرآجمجمه‌ای مغز، پژوهش روی کودکان بسیار کم انجام شده است. درباره پروتکل به کاررفته در این پژوهش نیز کاربرد هم‌زمان الکترودهای آند و کاتد در ناحیه قشر پیش‌پیشانی پشتی‌جانبی چپ و راست در کودکان با اختلال نقص توجه/بیش فعالی، بررسی نشده و در تمامی مطالعات گذشته از جریان ۱ میلی‌آمپر استفاده شده است (۱۲، ۱۴)؛ ولی در این پژوهش، جریان ۲ میلی‌آمپر به کار رفت که براساس پژوهش‌های پیشین اینمی‌آن اثبات شده بود (۱۱، ۱۲). کارایی تحریک الکتریکی فرآجمجمه‌ای مغز در اختلال نقص توجه/بیش فعالی هنوز نامشخص است و نیاز به تحقیقات بیشتر دارد (۱۰)؛ همچنین تاکنون مطالعات کافی برای بررسی اثربخشی تحریک الکتریکی فرآجمجمه‌ای مغز بر حافظه فعال و توجه کودکان دارای اختلال نقص توجه/بیش فعالی هنوز نامشخص است نگرفته است؛ لذا در پژوهش حاضر به بررسی اثربخشی تحریک الکتریکی فرآجمجمه‌ای مغز بر حافظه فعال و توجه کودکان دارای اختلال نقص توجه/بیش فعالی پرداخته شد.

۲ روش بررسی

روش این پژوهش از نوع نیمه‌آزمایشی با طرح پیش‌آزمون و پس‌آزمون همراه با گروه گواه بود. جامعه آماری را کودکان ۹ تا ۶ ساله دارای علاوه اختلال نقص توجه/بیش فعالی مراجعة کننده به کلینیک‌های روان‌شناسی و روان‌پزشکی شهر یزد تشکیل دادند. از بین افراد جامعه، سی نفر داوطلب واجد شرایط بشکل تصادفی ساده وارد مطالعه شدند و به طور گمارش تصادفی پانزده نفر در گروه مداخله و پانزده نفر در گروه گواه قرار گرفتند. تعداد نمونه در مطالعات نیمه‌آزمایشی مشابه، سی نفر یا کمتر است (۱۳، ۱۴). معیارهای ورود آزمودنی‌ها به پژوهش عبارت بود از: داشتن اختلال نقص توجه/بیش فعالی و تأیید روان‌پزشک؛ محدوده سنی ۶ تا ۹ سال؛ استفاده نکردن از روش‌های درمانی دیگر مانند رفتاردرمانی و دارودرمانی؛ انگیزه‌داشتن خانواده کودک برای شرکت در پژوهش. ملاک‌های خروج از پژوهش شامل غیبت در یک جلسه تحریک الکتریکی فرآجمجمه‌ای مغز و تکمیل نکردن پرسشنامه در طول پژوهش بود. افزون‌براین براساس گزارش فردی همراه بیمار و خود بیمار و پرونده‌پزشکی وی، از وجود نداشتن بیماری‌های تشنجی و روان‌پزشکی دیگر آن‌ها اطمینان حاصل شد. هریک از خانواده‌ها فرم رضایت‌نامه شرکت در پژوهش را تکمیل کردند.

برای انجام پژوهش، ابزارهای زیر به کار رفت. دستگاه دستگاه تحریک الکتریکی مستقیم از روی جمجمه: دستگاه استفاده شده دستگاه O MED^۴ ساخت آمریکا (۲۰۱۱) بود که دارای

³. Test of Everyday Attention

¹. Working Memory Test

². Reading Span Test

به نحوی که الکترود آنده در ناحیه قشر پیش‌پیشانی پشتی‌جانبی چپ و الکترود کاتدی در ناحیه قشر پیش‌پیشانی پشتی‌جانبی راست قرار گرفت. ناحیه مدنظر برای تحریک از طریق اندازه‌گیری سر به دست می‌آید. برای این کار معمولاً از سیستم EEG^۱ استفاده می‌شود. قبل از انجام درمان، خانواده افراد نمونه، فرم رضایت‌نامه شرکت داوطلبانه در پژوهش را امضا کردند. سپس از افراد نمونه، آزمون حافظهٔ فعل (۱۵) و خرده‌آزمون‌های توجه پایدار آزمون توجه روزمره را برای گرفته شد و ثبت نتایج در پرسش‌نامه بیمار صورت گرفت. در جلسات بعدی که طبق برنامه زمانی با افراد نمونه هماهنگ شد، افراد گروه مداخله ده روز مداوم، تحریک الکتریکی فراجمجمه‌ای مغز را دریافت کردند. برای گروه گواه در حالت ساختگی دستگاه خاموش ماند (سی ثانیه دستگاه روشن بود و بعد خاموش شد); در ضمن چون الکترودها با مایع الکتروولیتی خیس بودند، حوله‌ای دور گردن بیمار قرار داده شد. در پایان درمان، آزمون حافظهٔ فعل (۱۵) و آزمون توجه روزمره (۱۶) هدف ارزیابی مجدد قرار گرفت و نتایج در پرسش‌نامه بیمار ثبت شد. تحلیل داده‌ها در نرم‌افزار SPSS نسخه ۱۷ با استفاده از آزمون تحلیل کوواریانس صورت پذیرفت. سطح معناداری آزمون‌ها ۰/۰۵ بود.

۳ یافته‌ها

در این پژوهش، سی کودک دارای اختلال نقص توجه/بیش‌فعالی، وارد مطالعه شدند. میانگین و انحراف معیار سنی افراد نمونه در گروه گواه ۷/۸۶ $\pm$ ۰/۸۶ سال و در گروه مداخله ۰/۷۴۳ $\pm$ ۰/۷۸ سال بود. میانگین و انحراف معیار نمرات پیش‌آزمون و پس‌آزمون متغیرهای حافظهٔ فعل و توجه در دو گروه مداخله و گواه به‌هرمراه نتایج آزمون تحلیل کوواریانس در جدول ۱ ارائه شده است. لازم به ذکر است، قبل از اجرای آزمون تحلیل کوواریانس پیش‌فرض‌های مربوط به آن بررسی شد. آزمون کلموگروف اسپیرنف نرمال‌بودن توزیع نمرات را نشان داد ($p > 0/05$): در ضمن طبق آزمون لون، تساوی واریانس‌های نمرات دو گروه در پیش‌آزمون و پس‌آزمون متغیرهای حافظهٔ فعل و توجه تأیید شد ($p > 0/05$). همچنین پیش‌فرض مربوط به همگنی شیب رگرسیون برقرار بود ($p = 0/143$)؛ برای متغیر حافظهٔ فعل: $p = 0/031$.

با توجه به جدول ۱، میانگین نمرات گروه مداخله در متغیرهای حافظهٔ فعل و توجه بیشتر از گروه گواه بود. نتایج تحلیل کوواریانس با تعديل اثر پیش‌آزمون نشان داد، بین گروه مداخله دریافت‌کننده تحریک الکتریکی مغز و گروه گواه بدون هیچ نوع مداخله‌ای، در پس‌آزمون، در میانگین نمرات متغیرهای حافظهٔ فعل و توجه تفاوت معنادار وجود داشت ($p < 0/000$): یعنی این درمان باعث بهبود حافظهٔ فعل و توجه در کودکان دارای اختلال نقص توجه/بیش‌فعالی شد؛ بنابراین می‌توان نتیجه گرفت، ده جلسه درمانی بیست‌دقیقه‌ای ۲ میلی‌آمپری تحریک الکتریکی فراجمجمه‌ای مغز در ناحیه قشر پیش‌پیشانی پشتی‌جانبی آنده کاترد است، بر حافظهٔ فعل و توجه کودکان دارای اختلال نقص توجه/بیش‌فعالی اثر داشت. نتایج مربوط به اندازه اثر نیز مشخص کرد، ۵۸ درصد از تفاوت بین گروه مداخله و گروه گواه در متغیر حافظهٔ فعل

به‌دلیل آن در سال ۲۰۰۱ مانلی و همکاران آزمون توجه روزمره را برای کودکان^۱ مطابقت دادند؛ بنابراین آزمون توجه روزمره برای کودکان براساس مدل مانلی و همکاران (۱۸) و همچنین مدل کولی و موریس (۱۹)، انواع توجه پایدار، انتخابی، کنترل توجه و توجه تقسیم‌شده را در دامنه سنی ۱۶ تا ۱۶ سال ارزیابی می‌کند. کولی و موریس در سال ۱۹۹۰ این آزمون را روی ۲۹۳ کودک استاندارد سازی

کردند؛ برای اساس اعتبار همبستگی آزمون و بازآزمون برای ۷ تا ۷ خرده‌آزمون ۰/۸۵۰ تا ۰/۰ به دست آمد (۱۹). فتحی و همکاران در سال ۱۳۹۵ به بررسی روانی و پایابی این آزمون در ایران پرداختند و محتوای

نسخهٔ فارسی آزمون را تأیید کردند. پایابی آزمون و بازآزمون متوسط تا مطلوب (۰/۸۲۰ تا ۰/۰۸۰) گزارش شد. ارتباط نمره‌دهی دو آزمونگر در آزمون ۰/۷۸ تا ۱ بود که پایابی مطلوب بین دو آزمونگر را نشان داد

(۲۰). از آن‌جاکه بررسی و تأیید اعتبار و روایی خرده‌آزمون‌ها صورت گرفت (۱۸، ۱۹) و در مطالعه با توجه به نظر استاد راهنمای بر توجه پایدار ازسوی محققان تأکید شد، آزمون‌های توجه پایدار این آزمون برای ارزیابی توجه کودکان به کار رفت. خرده‌آزمون‌های زیر نیز استفاده شد.

۱. خرده‌آزمون تکلیف دوگانه امتیاز: کودک به نوار صوتی گوش می‌دهد که هم‌زمان دو محرك شنیداری را پخش می‌کند؛ یکی صدای شلیک و یکی نام حیوان است. سپس تعداد صدای‌های شلیک از یک محرك شنیداری و نام حیوان از محرك دیگر را بیان می‌کند. نمره‌دهی به صورت مجموع تعداد شمارش صحیح شلیک‌های پخش شده از نوار صوتی و تعداد پاسخ‌های صحیح بازگوکردن نام حیوانات پخش شده از نوار است. ده تکلیف شنیداری وجود دارد که باید شنیده شود. در صورت بیان جواب صحیح در هر بار پاسخ دهی، کودک ۱ نمره دریافت می‌کند و در صورت صحیح نبودن پاسخ، نمره صفر می‌گیرد.

۲. خرده‌آزمون امتیاز: فقط یک محرك شنیداری توسط نوار صوتی پخش می‌شود و کودک تعداد صدای‌های شلیک شنیده شده را شمارش و بیان می‌کند. ده تکلیف شنیداری وجود دارد و نمره‌دهی از طریق تعداد شمارش صحیح صورت می‌گیرد؛ هر بار که کودک جواب درست دهد، ۱ امتیاز کسب می‌کند و در صورت صحیح نبودن پاسخ نمره صفر می‌گیرد.

۳. خرده‌آزمون گزارش کد: کودک به اعدادی به‌طور تصادفی گوش می‌دهد و به‌محض شنیدن دو عدد پنج پشت‌سرهم باید عدد قبل از پنج را بیان کند. نمره‌دهی به تعداد هدف شناسایی شده تعلق می‌گیرد؛ یعنی به‌ازای هر جواب صحیح ۱ نمره کسب می‌کند. ده تکلیف شنیداری وجود دارد و نمره‌دهی از طریق تعداد شمارش صحیح صورت می‌گیرد؛ هر بار که کودک جواب درست دهد، ۱ امتیاز به دست می‌آورد و در صورت صحیح نبودن پاسخ، نمره صفر می‌گیرد. دامنه نمرات خرده‌آزمون توجه پایدار صفر تا ۳۰ است.

ارزیابی اولیه بیمار، روز اول و به مدت ۱/۵ ساعت انجام پذیرفت. همچنین پرونده بیمار و اطلاعاتی مانند درمان‌های صورت گرفته تا به حال، تکمیل شد. پروتکل درمانی استفاده شده در این پژوهش برای هر بیمار ده جلسه درمانی بیست‌دقیقه‌ای ۲ میلی‌آمپری تحریک الکتریکی فراجمجمه‌ای مغز در ناحیه قشر پیش‌پیشانی پشتی‌جانبی بود؛

¹. Test of Everyday Attention for Children

². Electroencephalogram

ناشی از اجرای تحریک الکتریکی مغز بود؛ این میزان برای متغیر شدت توجه ۵۴ درصد بود.

جدول ۱. میانگین و انحراف معیار نمرات پیشآزمون و پسآزمون متغیرهای حافظه فعال و توجه بهمراه نتایج تحلیل کوواریانس

متغیر	گروه	میانگین پیشآزمون	انحراف معیار پیشآزمون	مقایسه پسآزمون		اندازه اثر	مقدار p	F	مقدار معیار	میانگین انحراف	پسآزمون
				اندازه اثر	مقدار p						
حافظه فعال	مداخله	۱۱/۳۳	۲/۲۵	۱۴/۱۵	۳/۰۲	۰/۵۸	<۰/۰۰۱	۱۶/۹۷	۱/۹۴	۱۰/۹۰	۱/۷۸
	گواه	۱۱/۲۰	۱/۷۸	۱۰/۹۰	۱/۹۴						
توجه	مداخله	۱۴/۹۳	۲/۱۹	۱۸/۸۶	۲/۰۳	۰/۵۴	<۰/۰۰۱	۱۷/۶۴	۲/۳۵	۱۵/۲۶	۱/۷۵
	گواه	۱۵/۹۳	۱/۷۵	۱۵/۲۶	۲/۳۵						

قشر پیشپیشانی پشتیجانبی مناسب بهطور انتخابی در پردازش احساسات بدینانه، منفی و واسطه هشیاری و برانگیختگی نقش دارد. قشر پیشپیشانی پشتیجانبی به هدفی مهم در درمان اختلالات روانی تبدیل شده است (۲۲).

برای تبیین نتایج این پژوهش می‌توان گفت، تحریک الکتریکی فرامجممه‌ای مغز در ناحیه قشر پیشپیشانی پشتیجانبی باعث بهبود عملکردی این ناحیه می‌شود که احتمالاً از طریق تعدیل نوروتونسیمتری ناشی از تحریک و نورولپاستیسیتی صورت می‌پذیرد؛ در ضمن در اکثر ملاحظات اخلاقی این نتیجه به دست آمده است که هیچ دلیل اخلاقی علیه تحریک الکتریکی فرامجممه‌ای مغز در کوکان و نوجوانان دارای شرایط پزشکی ناتوان‌کننده، موجود نیست و روش مذکور اینمی و اثربخشی لازم را برای کاربرد به عنوان وسیله درمان دارد (۲۳). دپو و همکاران بیان کردند، فرض می‌شود این کم‌فعالی قشر پیشپیشانی پشتیجانبی، زمینه‌ساز نقص توجه و اختلال در کنترل مهاری و اختلالات اجرایی در اختلال نقص توجه/بیش‌فعالی است؛ بنابراین، منطق پاتوفیزیولوژیک برای کاربرد درمانی تحریک الکتریکی فرامجممه‌ای مغز، افزایش فعال‌سازی قشر پیشپیشانی پشتیجانبی با تحریک آندي است؛ همچنین از نظریه «اختلال عملکرد شناختی یا مدل مبتنی بر بازداری» اختلال نقص توجه/بیش‌فعالی پشتیجانبی می‌کند که نشان می‌دهد نقایص اجرایی مبتنی بر بازداری، نقصی اصلی در اختلال نقص توجه/بیش‌فعالی است (۲۴). درباره اثرات درخور توجه تحریک الکتریکی فرامجممه‌ای مغز کاتدی استدلال شد که تحریک الکتریکی فرامجممه‌ای مغز کاتدی روی قشر پیشپیشانی پشتیجانبی سمت راست احتمالاً با افزایش فعالیت قشر پیشپیشانی پشتیجانبی سمت چپ از طریق پیوند بازدارنده بین مناطق قشر پیشپیشانی پشتیجانبی طرف مقابل به کمک ارتباط بین نیمکره‌ای^۳، در بهبود توجه در اختلال نقص توجه/بیش‌فعالی مؤثر است (۱۰).

رویا و همکاران گزارش کردند که در سال‌های اخیر، تحریک الکتریکی فرامجممه‌ای مغز به عنوان اثری بهبودبخش بر عالم اختلال نقص توجه/بیش‌فعالی در نظر گرفته شده است (۲۳). نجاتی و همکاران دریافتند، تحریک الکتریکی فرامجممه‌ای مغز آندي قشر پیشپیشانی پشتیجانبی سمت چپ، عملکرد اجرایی را در بیماران با اختلال نقص توجه/بیش‌فعالی نوجوانان بهبود می‌بخشد. پس از تحریک الکتریکی فرامجممه‌ای مغز، آن‌ها کنترل مهاری، کنترل تداخل، حافظه کاری و

هدف این پژوهش، بررسی اثربخشی تحریک الکتریکی فرامجممه‌ای مغز بر حافظه فعال و توجه کوکان دارای اختلال نقص توجه/بیش‌فعالی بود. نتایج پژوهش حاضر نشان داد، تحریک الکتریکی فرامجممه‌ای مغز بر حافظه فعال و توجه کوکان دارای اختلال نقص توجه/بیش‌فعالی تأثیر معناداری داشت و منجر به بهبود حافظه فعال و توجه در این بیماران شد. نتایج این پژوهش با مطالعات بندريا و همکاران مبنی بر تأثیر تحریک الکتریکی مستقیم فرامجممه‌ای بر بهبود سرعت پردازش و تشخیص بهتر محرك‌ها و بهبود توانایی جابه‌جايی بين يك فعالیت درحال انجام و فعالیتی جدید (۱۱) و بريتلینگ و همکاران مبنی بر تأثیر تحریک الکتریکی مستقیم فرامجممه‌ای در قشر پیشانی بر پردازش حافظه فعال (۱۲) همسوست.

صالحی‌زاد و همکاران در پژوهش خود گزارش کردند، براساس یافته‌های تصویربرداری عصبی و عصب‌روان‌شناختی، می‌توان مناطق نسبتاً متمایزی از مغز را برای توضیح علائم مشخصه اختلال نقص توجه/بیش‌فعالی شناسایی کرد. کنترل ضعیف بازدارنده ناشی از اختلالات اجرایی (یعنی مدل مبتنی بر بازداری) و کمبودهای کنترل تکانه منجر به بیش‌فعالی، دو نظریه تأثیرگذار برای پایه‌های عصبی اختلال نقص توجه/بیش‌فعالی است. این علائم اصلی با ناهنجاری‌های مدار پیشانی و قشر پیشپیشانی مرتبط است. براساس این فرضیه، نواحی جلوی پیشانی شامل قشر پیشپیشانی پشتیجانبی و قشر اوربیست‌فرونتال^۱ و شکنج فرونتال تھاتانی^۲ فعالیت در اختلال نقص توجه/بیش‌فعالی دچار اختلال هستند (۱۰).

یکی از اهداف بسیار رایج قشر مغز برای تحریک الکتریکی فرامجممه‌ای مغز، قشر جلوی پیشانی پشتیجانبی است. فرگنی و همکاران گزارش کردند، قشر پیشپیشانی پشتیجانبی از نظر ساختاری و عملکردی، منطقه‌ای ناهمگن است و ارتباطی نزدیک با عملکردهای شناختی دارد: توجه، تصمیم‌گیری، حافظه فعال و تنظیم هیجان. قشر پیشپیشانی پشتیجانبی در شکنج فرونتال میانی قرار می‌گیرد و بخشی از قشر پیشپیشانی است که ناحیه پاداش حاشیه‌ای را تنظیم می‌کند و در عملکرد اجرایی سطح بالاتر و رفتارهای تکانشی دخالت دارد (۲۱). قشر پیشپیشانی پشتیجانی سمت چپ به ناحیه حرکتی اولیه، ناحیه حسی اولیه و غیره متصل می‌شود و عمدها در درک درد و پردازش شناختی عاطفی از طریق شبکه‌ای عصبی از بالا به پایین شرکت می‌کند.

³. Transcallosal

¹. Orbitofrontal cortex

². Inferior frontal gyrus

۷ بیانیه‌ها

تأییدیه اخلاقی و رضایت‌نامه از شرکت‌کنندگان

هریک از خانواده‌های افراد نمونه، فرم رضایت‌نامه شرکت در پژوهش را تکمیل کردند؛ همچنین درباره محرومانه‌ماندن اطلاعات به آن‌ها اطمینان خاطر داده شد. پژوهش حاضر دارای شناسه کد اخلاقی IR.IAU.TON.REC.1402.016 از کارگروه کمیته اخلاق دانشگاه آزاد اسلامی واحد تکابن است.

رضایت برای انتشار

این امر غیرقابل اجرا است.

در دسترس بودن داده‌ها و مواد

در این پژوهش به افراد اطمینان داده شد که اطلاعات آن‌ها محرومانه باشد و تحلیل داده‌های آن‌ها به شکل گروهی صورت گیرد؛ اما نویسنده‌گان متعهد شدند که امکان دسترسی به داده‌های اولیه پژوهش را از طریق لینک برای داوران و سردبیر محترم فراهم آورند.

تضاد منافع

این مقاله مستخرج از رساله مقطع دکتری روان‌شناسی است. نویسنده‌گان اعلام می‌کنند، هیچ‌گونه تضاد منافعی ندارند.

منابع مالی

تمامی منابع مالی این تحقیق توسط نویسنده اول پژوهش و با هزینه‌های شخصی تأمین شده است.

مشارکت نویسنده‌گان

نویسنده اول همه فرایندهای اجرای پژوهش، جمع‌آوری داده‌ها، آنالیز و تحلیل داده‌ها را انجام داد. نویسنده دوم در طراحی مطالعه سهیم بود و نتایج را تفسیر کرد. نویسنده سوم در طراحی مطالعه نقش داشت و جمع‌آوری داده‌ها و هماهنگی‌های لازم برای ارائه آزمایش‌ها را انجام داد؛ همچنین تفسیر و بررسی صحبت داده‌ها و نتایج تحقیق را بر عهده و در آن همکاری داشت. همه نویسنده‌گان نسخه دست‌نوشته نهایی را خواندند و تأیید کردند.

اعطا‌ف‌پذیری شناختی بهتری را نشان دادند (۱۳). تحریک الکتریکی فرامجممه‌ای مغز عالم را نه تنها در بیماران نوجوان، بلکه در بیماران با اختلال نقص توجه/بیش‌فعالی بالغ نیز بهبود بخشید.

تحریک الکتریکی فرامجممه‌ای مغز آندی در ناحیه قشر پیش‌پیشانی پشتی‌جانبی چپ در بیماران بالغ با اختلال نقص توجه/بیش‌فعالی، عالم تکانشگری را بهبود می‌بخشد و تحریک الکتریکی فرامجممه‌ای مغز دوطرفه (آن‌د روی قشر پیش‌پیشانی پشتی‌جانبی سمت راست، کاتد روی قشر پیش‌پیشانی پشتی‌جانبی سمت چپ) موجب بهبود عالم بی‌تجهی می‌شود (۲۳). تحریک الکتریکی فرامجممه‌ای مغز آندی، در ناحیه قشر پیش‌پیشانی پشتی‌جانبی بزرگ‌ترین اندازه اثر را برای بهبود کنترل مهاری در اختلال نقص توجه/بیش‌فعالی بهمراه داشت؛ حتی گفته شده است، تحریک الکتریکی فرامجممه‌ای مغز کاتدی بر مهار پاسخ اثرات در خور توجهی دارد؛ همچنین همان‌طور که استدلال شد، تحریک الکتریکی فرامجممه‌ای مغز کاتدی روی قشر پیش‌پیشانی پشتی‌جانبی راست احتمالاً با افزایش ارتباط با زاده‌نده بین مناطق قشر پیش‌پیشانی پشتی‌جانبی طرف مقابل به کمک ارتباط بین نیمکرهای در بهبود کنترل مهاری در اختلال نقص توجه/بیش‌فعالی مؤثر است؛ این امر خود منجر به بهبود عملکردهای اجرایی و توجه در اختلال نقص توجه/بیش‌فعالی می‌شود (۱۰). نتایج پژوهش حاضر مشخص کرد، تحریک الکتریکی فرامجممه‌ای مغز بر بهبود حافظه فعال و توجه کودکان دارای اختلال نقص توجه/بیش‌فعالی تأثیر معناداری دارد.

۵ نتیجه‌گیری

نتایج پژوهش حاضر نشان داد، ده جلسه درمانی بیست‌دقیقه‌ای ۲ میلی‌آمپری تحریک الکتریکی فرامجممه‌ای مغز در ناحیه قشر پیش‌پیشانی پشتی‌جانبی آند چپ/کاتد راست منجر به بهبود حافظه فعال و توجه کودکان دارای اختلال نقص توجه/بیش‌فعالی می‌شود؛ همچنین می‌توان از تحریک الکتریکی فرامجممه‌ای مغز به عنوان درمان مکمل در کنار سایر روش‌های درمانی برای معالجه مشکلات کودکان دارای اختلال نقص توجه/بیش‌فعالی استفاده کرد.

۶ تشکر و قدردانی

از کلینیک‌های روان‌پژوهشی و روان‌شناسی شهرستان یزد و تمامی عزیزانی که در انجام پژوهش پاری کردند، سپاسگزاری می‌شود.

References

- Wigal S, Chappell P, Palumbo D, Lubaczewski S, Ramaker S, Abbas R. Diagnosis and treatment options for preschoolers with attention-deficit/hyperactivity disorder. *J Child Adolesc Psychopharmacol*. 2020;30(2):104–18. <https://doi.org/10.1089/cap.2019.0116>
- Connor DF. Preschool attention deficit hyperactivity disorder: a review of prevalence, diagnosis, neurobiology, and stimulant treatment. *J Dev Behav Pediatr*. 2002;23(1 Suppl):S1-9. <https://doi.org/10.1097/00004703-200202001-00002>
- Jacobson LA, Crocetti D, Dirlikov B, Slifer K, Denckla MB, Mostofsky SH, et al. Anomalous brain development is evident in preschoolers with attention-deficit/hyperactivity disorder. *J Int Neuropsychol Soc*. 2018 Jul;24(6):531–9. <https://doi.org/10.1017/s1355617718000103>
- Danielson ML, Bitsko RH, Ghandour RM, Holbrook JR, Kogan MD, Blumberg SJ. Prevalence of parent-reported ADHD diagnosis and associated treatment among U.S. children and adolescents, 2016. *J Clin Child Adolesc Psychol*. 2018;47(2):199–212. <https://doi.org/10.1080/15374416.2017.1417860>

5. Kessi M, Duan H, Xiong J, Chen B, He F, Yang L, et al. Attention–deficit/hyperactive disorder updates. *Front Mol Neurosci.* 2022;15:925049. <https://doi.org/10.3389/fnmol.2022.925049>
6. Kofler MJ, Singh LJ, Soto EF, Chan ESM, Miller CE, Harmon SL, et al. Working memory and short–term memory deficits in ADHD: a bifactor modeling approach. *Neuropsychology.* 2020;34(6):686–98. <https://doi.org/10.1037/neu0000641>
7. Irwin LN, Soto EF, Chan ESM, Miller CE, Carrington–Forde S, Groves NB, et al. Activities of daily living and working memory in pediatric attention–deficit/hyperactivity disorder (ADHD). *Child Neuropsychol.* 2021;27(4):468–90. <https://doi.org/10.1080/09297049.2020.1866521>
8. Rubia K. Cognitive neuroscience of attention deficit hyperactivity disorder (ADHD) and its clinical translation. *Front Hum Neurosci.* 2018;12:100. <https://doi.org/10.3389/fnhum.2018.00100>
9. Sharma A, Gerbarg PL, Brown RP. Non–pharmacological treatments for ADHD in youth. *Adolesc Psychiatry (Hilversum).* 2015;5(2):84–95. <https://doi.org/10.2174/221067660502150430154937>
10. Salehinejad MA, Wischnewski M, Nejati V, Vicario CM, Nitsche MA. Transcranial direct current stimulation in attention–deficit hyperactivity disorder: a meta–analysis of neuropsychological deficits. *PLoS One.* 2019;14(4):e0215095. <https://doi.org/10.1371/journal.pone.0215095>
11. Bandeira ID, Guimarães RSQ, Jagersbacher JG, Barreto TL, de Jesus–Silva JR, Santos SN, et al. Transcranial direct current stimulation in children and adolescents with attention–deficit/hyperactivity disorder (ADHD): a pilot study. *J Child Neurol.* 2016;31(7):918–24. <https://doi.org/10.1177/0883073816630083>
12. Breitling C, Zaehle T, Dannhauer M, Tegelbeckers J, Flechtner HH, Krauel K. Comparison between conventional and HD–tDCS of the right inferior frontal gyrus in children and adolescents with ADHD. *Clin Neurophysiol.* 2020;131(5):1146–54. <https://doi.org/10.1016/j.clinph.2019.12.412>
13. Nejati V, Salehinejad MA, Nitsche MA, Najian A, Javadi AH. Transcranial direct current stimulation improves executive dysfunctions in ADHD: implications for inhibitory control, interference control, working memory, and cognitive flexibility. *J Atten Disord.* 2020;24(13):1928–43. <https://doi.org/10.1177/1087054717730611>
14. Prehn–Kristensen A, Munz M, Göder R, Wilhelm I, Korr K, Vahl W, et al. Transcranial oscillatory direct current stimulation during sleep improves declarative memory consolidation in children with attention–deficit/hyperactivity disorder to a level comparable to healthy controls. *Brain Stimul.* 2014;7(6):793–9. <https://doi.org/10.1016/j.brs.2014.07.036>
15. Daneman M, Carpenter PA. Individual differences in working memory and reading. *Journal of Verbal Learning & Verbal Behavior.* 1980;19(4):450–66. [https://doi.org/10.1016/S0022-5371\(80\)90312-6](https://doi.org/10.1016/S0022-5371(80)90312-6)
16. Mojtabazadeh M, Asadzadeh H, Karimi Y, Delavar A. The relationship between working memory, anxiety and students academic performance. *Journal of Educational Psychology.* 2021;1(1):59. [Persian] <https://sanad.iau.ir/en/Journal/psyedu/DownloadFile/953294>
17. Robertson IH, Ward T, Ridgeway V, Nimmo–Smith I. The structure of normal human attention: the test of everyday attention. *J Int Neuropsychol Soc.* 1996;2(6):525–34. <https://doi.org/10.1017/s1355617700001697>
18. Manly T, Anderson V, Nimmo–Smith I, Turner A, Watson P, Robertson IH. The differential assessment of children's attention: the test of everyday attention for children (TEA–Ch), normative sample and ADHD performance. *J Child Psychol Psychiatry.* 2001;42(8):1065–81. <https://doi.org/10.1111/1469-7610.00806>
19. Cooley EL, Morris RD. Attention in children: a neuropsychologically based model for assessment. *Developmental Neuropsychology.* 1990;6(3):239–74. <https://doi.org/10.1080/87565649009540465>
20. Fathi N, Mehraban AH, Akbarfahimi M, Mirzaie H. Validity and reliability of the test of everyday attention for children (TEACH) in iranian 8–11 year old normal students. *Iran J Psychiatry Behav Sci.* 2017;11(1): e2854. <https://doi.org/10.5812/ijpbs.2854>
21. Fregni F, Liguori P, Fecteau S, Nitsche MA, Pascual–Leone A, Boggio PS. Cortical stimulation of the prefrontal cortex with transcranial direct current stimulation reduces cue–provoked smoking craving: a randomized, sham–controlled study. *J Clin Psychiatry.* 2008;69(1):32–40. <https://doi.org/10.4088/jcp.v69n0105>
22. Li Q, Fu Y, Liu C, Meng Z. Transcranial direct current stimulation of the dorsolateral prefrontal cortex for treatment of neuropsychiatric disorders. *Front Behav Neurosci.* 2022;16:893955. <https://doi.org/10.3389/fnbeh.2022.893955>
23. Rubia K, Westwood S, Aggensteiner PM, Brandeis D. Neurotherapeutics for attention deficit/hyperactivity disorder (ADHD): a review. *Cells.* 2021;10(8):2156. <https://doi.org/10.3390/cells10082156>
24. Depue BE, Burgess GC, Willcutt EG, Ruzic L, Banich MT. Inhibitory control of memory retrieval and motor processing associated with the right lateral prefrontal cortex: evidence from deficits in individuals with ADHD. *Neuropsychologia.* 2010;48(13):3909–17. <https://doi.org/10.1016/j.neuropsychologia.2010.09.013>